

[Arbejdsministeren]

ninger eller på anden måde under iagttagelse af lovgivningen om selskaber m. v.

Jeg kan herefter bekræfte, at det ikke er nødvendigt at oprette anpartsselskaber i forbindelse med oprettelse af bedriftssundhedscentre, men valget af juridisk form må søges afklaret mellem parterne og i sidste instans besluttet af arbejdsgiverne, der som nævnt er ansvarlige for oprettelse af bedriftssundheds-tjeneste.

Imidlertid vil jeg gerne fremhæve, at oprettelsen af centre skal være i overensstemmelse med lovbemærkningerne og bekendtgørelsens regler om parternes ligelige repræsentation i centerets bestyrelse, der er ansvarlig for centerets daglige drift. Uanset hvilken juridisk-organisatorisk form der vælges, skal arbejdstagerens indflydelse efter de gældende regler for bedriftssundhedstjeneste i øvrigt være den samme. Dette gælder arbejdstagerens repræsentation i centerens bestyrelse samt i alle forhold, hvor arbejdstagerne iflg. bekendtgørelsen skal afgive indstilling, f. eks. om valg af form for bedriftssundhedstjeneste (§ 5), om udformning af opgaver (§ 6) og om ansættelse og afskedigelse af personale (§ 16).

Følges disse regler ikke, kan der blive tale om strafansvar for undladelse af at efterkomme påbud fra arbejdstilsynet om overholdelse af bekendtgørelsen, jfr. § 27.

Jeg henviser i øvrigt til mine svar af 9. januar 1980 til folketingets arbejdsmarkedsudvalg på spørgsmål 4-7.

Spm. nr. 726

Til *arbejdsministeren* (18/4 80) af:

Tyroll (VS):

»Er ministeren enig med LO-økonom Gunnar Iversen i, at der i dag findes mellem 10.000 og 15.000 A-kassemlemmer, som ifølge LO-økonomen skal smides ud af arbejdsmarkedet og placeres under bistandsloven som revalidender, og hvad er det for en udvikling, der i givet fald gør, at så mange nu skal gøres til revalidender?«

Begrundelse

I Nyt fra Arbejdsdirektoratet, nr. 3, april 1980, citeres LO-økonomen Gunnar Iversen for en udtalelse fra et paragraf 65-møde: »Jeg vil vove den påstand, at der i dag fin-

des mellem 10.000 og 15.000 A-kassemlemmer, som burde være placeret under bistandsloven som egentlige revalidender. Den sortering, jeg efterlyser, skal sikre, at folk placeres, hvor de rent faktisk hører hjemme.«

Den sidste bemærkning burde få Gunnar Iversen til at søge job hos Dansk Arbejdsgiverforening.

Besvarelse (6/5 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Den citerede udtalelse er en del af en tale, som Gunnar Iversen har holdt på et møde i Viborg om arbejdsformidlingen, kasserne og paragraf 65 i arbejdsløshedsloven. På dette møde blev i øvrigt drøftet parallelanvisningen og en bedre koordinering af indsatsen mod ledigheden.

Jeg er enig i, at det altid bør være en opgave for arbejdsformidlingen og arbejdsløshedskasserne at søge klargjort, om de ledige dagpengemodtagere fortsat er i stand til at overtage arbejde eller der må sættes ind med forskellige foranstaltninger for at bevare deres tilknytning til arbejdsmarkedet.

Jeg er også enig i, at dagpengesystemet kun er for de ledige, der faktisk er i stand til at overtage arbejde. Dette er der ikke noget nyt i.

Hvis det derfor konstateres, f.eks. gennem en § 65-samtale, at et medlem ikke kan klare at overtage arbejde, er det altså helt i overensstemmelse med arbejdsløshedsloven, at dagpengereetten ophører. Det skal jo heller ikke glemmes, at bistandsloven giver flere støttemuligheder, navnlig hvis der er tale om egentlig revalidering, end arbejdsløshedsloven.

Arbejdsministeriet råder ikke over noget materiale, der kan bekræfte de anførte tal-mæssige oplysninger.

Spm. nr. 692

Til *finansministeren* (18/4 80) af:

Maisted (FP):

»I fortsættelse af mit spørgsmål nr. 624 og ministerens svar herpå bedes ministeren oplyse, om han finder det acceptabelt, at der ydes overarbejdsbetaling til tjenestemænd, der insisterer på tjenstlig undersøgelse på grund af disciplinærstraf efter deltagelse i arbejdsnedlæggelse eller fagligt møde, hvor-